

23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν Β'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

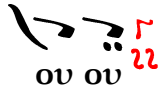
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα φ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν

 ^φ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

 ^{Γα φ}
ου ου

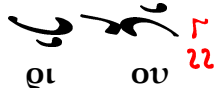
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ευ λο

 ^φ
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 ^{Γα φ}
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 ^{Γα} ^{Πα}
υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρθε ε
 νε ^{Γα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων ^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Νη} ^{Γα}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος
 «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϝ

X ^{Γα} ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των ^{Πα}
κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το το κος της κτι σε ως ^{Πα}
και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την ^{Πα}
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ^{Πα}
ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

Σ ^{Γα} αρ κι του θα να του γεν σα α με νος Κυ ρι ε ^{Πα}
το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου ^{Γα}
και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Πα} της αρ ^{Γα}
χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Πα} ο υ
πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι ^{Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Γα} ἤν ω ραι ο τη τα α της παρθε νι ι ας σου και
το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Πα} ο Γα
βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε ^Π 9
^{Γα} ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
ον ^Δ 22 τι δε ο νο μα σω σε α πο ρω ω και ε ξι
^φ σταμαι ^ν 22 δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
η κε χα ρι τω με νη ^Γ 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τ^{Γα} ο α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^Δ 22 εις ε
αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το ^Π 9 τρε μω
την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^Δ 22 βλε
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν 22 δι
^{Γα} ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου ^Γ 22

Δόξα.

Tο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
σε ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
Πα
θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρρη τον μυ υ στη ρι ι
ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω
μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
αν εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
ζε σθαι δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι
χαι αι ρε η Κε χα ρι τω με νη

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τῶ θα να α
τῶ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δῶ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τῶ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παν ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς τομνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ σ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ σ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά Ϟε ϟ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{v 22} προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς σαι^{u q}

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε^{v 22} θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θσ ς ς ς σαι^{v 22} προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ^{u q} ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νσ^{v 22} τι με τα α α νε κρων

τον ζωωντα λογιζεσθε⁹ ως Θεος γαρ

εξα νεεεστη τμνη ηματος⁹

Δοξα Πατρι ι ι και Υι ω ω και αι Αγιω

Πνευματι⁹

Προσκυνησμεν Πατεεερα και τον τμτμ

Υιο ο ο ον τε²² και αιτωω Ααγιον Πνε

εεευμα⁹την Αγιαν Τριαααδα εν μι

ατη ουσι ι ι ι α²² συν τοις Σεεερα

φι μι κρααζοντες το Ααγιος Αγι

ος⁹ Αγιος ει Κυυριε⁹

Και νυ υ υν και αι και εις τμς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων αμην⁹

Ζωοδοτην τε κμ δ δ σα τον Αδαμα

μαρτι ι ι ι ας²² εελυυτωωσω Παρθε

εεενε⁹ χαρμονην δε τη Εεευαααντι

λυπης παρεεεεσ²² χες ρευσαν ταααζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λς ι α A λλη λς ι α A

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α A λλη λς ι α A

λλη λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γινῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ

Βα βυ λω ω νος ^{π 9} κά με εκ των πα θων προς ζω ην ελ

κυ σον Λο γε ^{ρ 22}

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν

θε οισ ^{π 9} θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει

ζω ι ας ^{ρ 22}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{υ 9} και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π 9}

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^{π 9} εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται ^{ρ 22}

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν ^{π 9} την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ν ^{ρ 22}

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι [♀]

η τως σοιτω Χρι στω ^υ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει ^ρ σι ²²

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^υ και νυν και α ^χ ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π ⁹

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φι α ^π ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν ^π αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα

τρι τε και λο γω ^ρ ²²

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι

βους βα δι ουν ται ^π των εν το λων φα γον ται ζω η

ραν γαρ πα γκα ρ πι αν ^ρ ²²

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων

σου ποι με να αρ χα ^π τα εκ γο να φε ρον τα

κλα δου σα γα θο ερ γι ας ^ρ ²²

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
^υ εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει ^π συν
Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω ^ρ

Τὸ Προκείμενον.

Ε ^χ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην ^χ η τις ου σα λευ θη σε ται ^ρ

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ^χ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην ^χ η τις ου σα λευ θη σε ται ^ρ

Στίχος β΄. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ε ^χ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^χ η τισ ου σα λευ θη σε ται αι αι ^ζ ^ζ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ζ ^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρῶτὴ πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγηγερόμενον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν

αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄρουσι· κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτισμων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ
Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε
Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ιδ ε ε γ α α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασας τας α νο μι ας μη εξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μυ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον
με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγειλη την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησασθουσι ανεδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσι ατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και ταπεινωμένην

ο θεος ουκ εξουδενώσει

Aγαθυνον κυριεντη ευδοκίασ

την σιών και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερ

σαλημ

Tοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυ

νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Tοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος και ελεησον με ο θεος

Τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δοξα Πατρι και γιγιω και Α

γιω Πνεεεευ μαααα τι

Tης μετανοιασ ανοιξον μοι ο πν

υλας ζωοοδοοοοτα ορθριζει γαρ

το οο πνευμαα μη προς ναοον τον αγιι

ο ο ο ον σϛ να ον φε ρων τϛ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σϛ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τϛ αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βϛ θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μϛ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

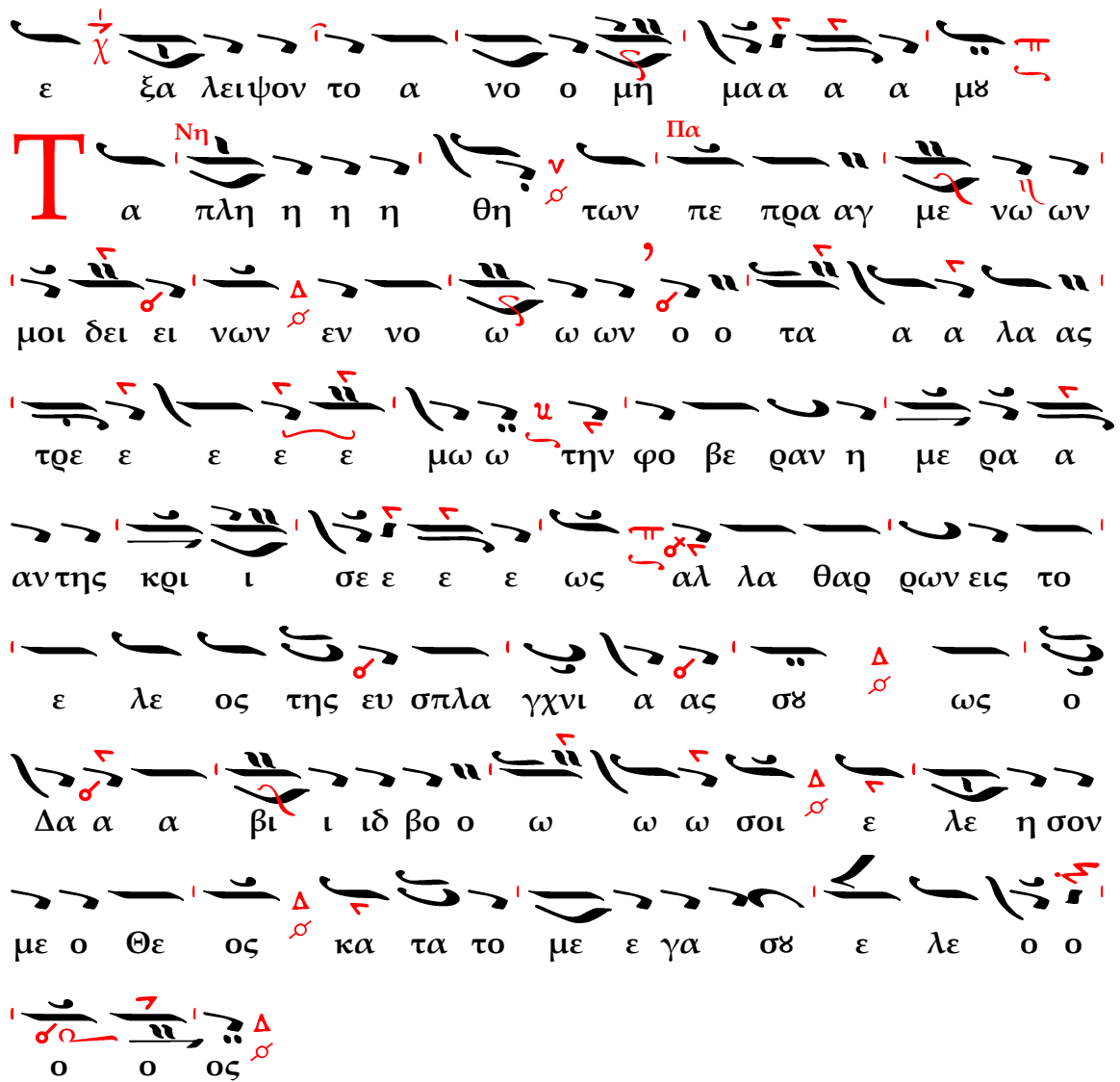
ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κατα το με

γα ε λε ος σϛ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σϛ

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ'.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρρήτου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμῃ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῆ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοῦς Ἁγίους σου προσκαλοῦσης, ἐπὶ τὴν χαράν, ἧς ἀκούσω κάγῳ, ὁ τάλας καὶ εὖρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀρρήκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὁρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἷόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ᾧ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί μου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεφον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ

ἡ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἀνθρώπων· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλῆ, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε - ϑ

Το βῆμα σφρικτον και η κρισις δι και
ατα εργαμδεινα αλλαυτος Ελεη
μον προφθασαμεδια ασωσον και κολασεε

ως λυ υ τρωσαι ρυσαι Δε εσ πο τα της των ε ρι
φων με ρι δος και α ξι ι ω σον εκ δε ξι ων
σδ με στηναι Κρι τα δι και ο τα τε

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου

Εν νο ω την η με ραν την φο βε ραν και
θη νω μβτας πρα α α ξειεις τας πο νη ρας πως α
πο λο γη σο μαι τω α θα να τω βα σι λει
ποι α δε πα ρρη σι α α τε νι σω τω κρι
τη ο α σωτος ε γω ευσ πλα γ χνε Πα τε ρ Υι ε
Μο νο γε νες και Πνευ μα το Α γι ον ε λε ε η σον
με

Δόξα.

Εις την κοι λα δα τς κλαυ θμω νος εις τον το
πον ον δι ε ε θς ο ταν κα θι σης ε λε η
μον ποι η η σαι δι και αν κρι ι σιν μη δη
μο σι ευ σης μβ τα κε κρυμ με ε να μη δε κα

ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρῦξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, * Κριτὰ δικαιοτάτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχ. Σοὶ Πολύκαρπος ὠλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δοὺς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,
Συντάσσεται σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶ τελευτὴν σὴν σιγῇ, Γοργονία,
Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήμης, τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Καινόν τι γλεῦκος, αἶμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θεὴν ἀποσκώπτουσαν εἰς θεοὺς πλάνους,
Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προστάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχ. Θεῖος Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θείαν φθάνει,
Λήξαντος αὐτῷ τοῦ παρ' ἀνθρώποις βίου.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,

Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι τοὺς ζωῆς χρόνους.

Ὁ Ὅσιος Δαμιανός, ὁ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς κατὰ τὸν Ἄθω ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει ,ασπ' (1280).

Στίχ. Δαμιανοῦ ὁ τάφος ἦν τῶν χαρίτων,
Λειμῶν γλυκύπνους· ὦ ξένης εὐωδίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου ἰδρυτοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Στίχ. Ὁ ὥσπερ ἀσώματος τῶν Ἀκοιμήτων,
Ἀλέξανδρος ἀκοίμητος νῦν κοιμᾶται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεοιερομάρτυρος Λαζάρου τοῦ ἐκ Τριπόλεως Πελοποννήσου.

Στίχ. Σποδὸς γενέσθω τὸ σῶμά μου ἐβόα,
Λάζαρος, Χριστὸν μόνον Θεὸν λατρεύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν

Ἰωάννου τοῦ Θεριστοῦ, τοῦ ἐν Καλαβρία.

Στίχ. Σπείρας ἀρετὰς ἐν ἀσκήσει ἐνθάδε,
Θέριζε καρποὺς ἄνω, ὦ Ἰωάννη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως τοῦ ἐπιλεγομένου Προφήτου, μοναχοῦ τῆς Λευκῆς Λίμνης.

Στίχ. Μωϋσῆς τῆς χάριτος προφήτης νέος,
Ἦσκησε θεοφιλῶς ἐν Λευκῇ Λίμνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Πολύκαρπος, πρίγκηψ τοῦ Μπριάνσκ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει ,αχκ' (1620).

Στίχ. Ἐν ὑπομονῇ Πολύκαρπος διάγων,
Πολὺν καρπὸν ἤνεγκε δῶρον Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ζηνοβίου, Μητροπολίτου Τέτρι Τσκάρο, τοῦ ἐν Γεωργία κοιμηθέντος κατὰ τὸ ἔτος ,αθρπέ' (1985).

Στίχ. Εἰ καὶ διωγμοὺς Ζηνόβιος ὑπέστη,
Ἄριστος ποιμὴν ὠράθη Τετριτσκάρο.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθη.
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμῃ κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

Ἦχος Δι-Ϸ

ὠδὴ α'

B ο η θος και σκε πα ρης ε γε νε το ο μοι εις
σω τη ρι ι αν ου τος μϷ Θε ος και δο ξα σω αυ
τον Θε ος τϷ Πα τρος μϷ και υ ψω σω αυ τον εν
δο ξω Ϸ γαρ δε δο ξα α Ϸαι

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ετ ραν

των εν το λω ων σα σα λευ θει σαν την καρ δι α

μη ο τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ

ρι ι ος

ὠδὴ δ'

Α κη κο εν ο Προ φη της την ε λευ σιν

σα Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις

εκ Παρ θε νθ τικ τεσ θαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι

και ε λε γεν α κη κο α την α κο ην σα και ε φο

βη η η θην δο ξα τη δυ να α μει σα Κυ ρι ι

ε

ὠδὴ ε'

Ε κ νυκ τοσ ορ θρι ζον τα α φι λαν θρω πε φω τι

σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις

προ σα γ μα σι ι ι σα και δι δα ξον με σω

τηρ ποι ειν το θε λη μα σα

ὠδὴ ε΄

Ε β ο η σα εν ο λη καρ δι α μ ς
 προς τον οι κτι ρ μο να Θε ον και ε πη κ ς
 σε μ ς εξ α δ ς κα τω τα τ ς και α νη γ α
 γεν εκ φθο ρ ας την ζω ην μ ς

ὠδὴ ζ΄

Η μα ρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα
 μεν ε νω πι ο ον σ ς ου δε συ νε τη ρη σα
 μεν ου δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω
 η μιν αλ λα μη πα ρ α δώ ης η μας εις τε ε λος
 ο των Πα τε ρων Θε ος

ὠδὴ η΄

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τὰς αἰώνας

Ο ν ζ ρ α τι αι ου ρ α νων δο ξ α ζ ς σι και φ ρ ι τ τει
 τα Χε ρ ς βι μ και τα Σε ρ α φει μ πα σα πνο η και
 κτι ι ι σις υ μνει τε Ευ λο γει ει τε και υ

περ υ ψου ου τε εις παν τας τας αι ω ω να α α
α ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μω ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ ^Δ την α

δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν ^θ την

ο ον τωσ Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ^θ

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ^Δ

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν ^Δ μα κα ρι ^χ σι με πασαι αι

γε νε αι ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ ^Δ την α

δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν ^θ την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. γ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, Δ και τὸ ἔλεος Αὐτοῦ Δ εις γε νε αν και γε νε

αν Δ τοις φο β8 με νοις Αυτον

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρ8 βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γο ον τε κ8 σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. δ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, Δ διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους Δ δι α νοι α καρ δι ας αυτων

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρ8 βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γο ον τε κ8 σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. ε'. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
και πλσ τὸν τας ε ξα πε

στειλε κενῶς

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτωσ των Σεραφειμ την α

διαφθοοορως Θεον Λογον τε κῃσαν την

οον τως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο

με εν

Στιχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τω Αβρααμ

και τω σπερματι αυτῃ εως αιωνος

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτωσ των Σεραφειμ την α

διαφθοοορως Θεον Λογον τε κῃσαν την

οον τως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο

με εν

ὠδὴ θ'

A σπο ρθ συ λλη ψε ως ο το κος α νερ
μη νευ τος μη τρος α ναν δρθ ασ πο ρος η κυ η
σις θε ου γαρ η γεν νησις και νο ποι ει τας
φυ υ υ σεις δι ο σε πα α σαι αι γε νε
αι ως θε ο νυμφον Μη τε ε ε ρα ορθο
δο ξως με γα λυ υ νο ο ο με ε εν

A α σπο ρθ ς συ λλη η η ψε ως ο
το κος α α νε ε ερ μη νε ευ τος μη η η
τρο ο ος α να α αν δρθ ς ασ πο ρο ος η
κυ υ η η σι ις θε ου ου ου γα αρ η η
η γε εν νη η σις και αι αι αι νο ο ο ποι
ει ει ει τας φυ υ υ σει εις δι ο σε
πα α α α σαι αι γε νε ε αι ως θε
ο νυμφον Μη τε ε ε ε ε ρα ορθο δο

ο ξως με ε γα α λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ἦχος Βου-Θ

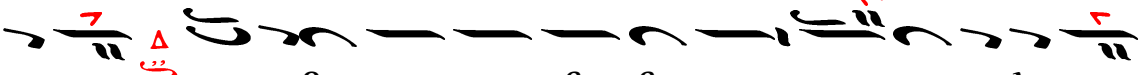

O τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις

δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα

ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις

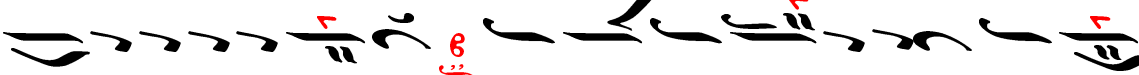

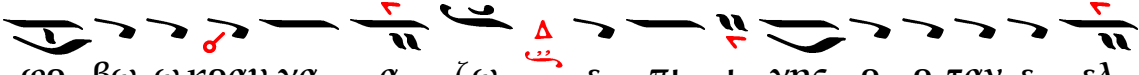
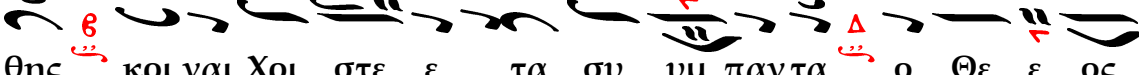

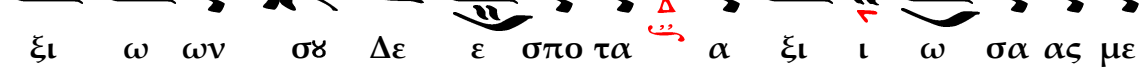

εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α

λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα

 ους βα πτι ζει ειν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νϷ ς ς

 ς ςς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η

 φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυγμα πλη θε

 σι τω ων σημει ει ων

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ.

Tην φο βε ρα αν της κρι ι σε ως και α αρ

 ρη τϷ ς σδ ο ο ξης η με ραν ε εν θυ μϷ ς

 με νος φριτ τω Κυ ρι ι ε ο ο λως και τρε μων

 φο βω ω κραυ γα α ζω ε πι ι γης ο ο ταν ε ελ

 θης κρι ναι Χρι στε ε τα συ υμ παντα ο Θε ε ος

 με ε τα δο ο ξης το τε οικ τρο ο ο ο ον α πο

 πα σης ρυ σαι με τι ι μω ρι ι ας εκ δε

 ξι ω ων σδ Δε ε σπο τα α ξι ι ω σα ας με

 στη η ναι

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου-Θ.

IδϷ η με ρα ε ερ χε ται Κυ ρι ς πα

αν το κρα α το ρος και τις υ ποι σει ει τον φο ο ο
 βον της πα ρα ρ σι α ας ε κει ει νη η με ρα
 γαρ θυ μω ρ ε στι και κλι βα νο ος και ο ο με
 νος εν η Κρι της κα θε ε ζε ται χα ραν ε κει
 θεν αυ γα α σαι και κατ α ξι αν ε κα α
 στω των πρα ξε ων α α πο νε ε μων

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Την ω ραν της ε τα α σε ως και της φρι
 κτη ης ε λε ευ σε ως τρι φι λαν θρω πω ρ Δε σπο
 ο ο τω κα τα νο ο ων ο ο λω σ τρε ε μω και
 σκυ θρω πα ζων κρα α ζω σοι Κρι τα μω δι ι και
 ο ο τα τε και μο νε πο λυ ε ε λε ε με τα
 νο ον τα με δε ε ξαι της Θε ο το κω ρ πρε
 σβει ει αις

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ρ

Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
νει ει ει τε αυτον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις
σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

A ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα αυ τη

εσ ται πα σι τοις ο ο σι οις αυ τῃ

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη
ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο
εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων
ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ω σαι τα
συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^{u q̣} εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως αυ τς ^{Πα} ^{π q̣}

Δ ^{Γα} ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ ^{Πα}

λα κες σου Κυ ρι ι ε ^{Γα} ^{π q̣} αλ λα το συ νε δριον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ ^{Πα}

πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ^{π q̣} ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^{π q̣}

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^{u q̣} κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω ω συ νη σαυ τς ^{Πα} ^{π q̣}

Χ ^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να ^φ

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Πα} ^{Γα} ^{π q̣} Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^{u q̣} ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^{u q̣} τοις ι μα τι οις

^{Πα} ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα ^{Γα} ^{π q̣} τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γε ρ

ται ^{u q̣} κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^{π q̣}

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^{u q̣} ^χ αι νει τε αυ τον

Πα

εν ψαλτηρι ω και κιθααρα

Εν τω φωτισου δεσποτα ο ψο μεθαφως φι

λαν θρωπε ανεστης γαρ εκτων νεκρων σωτηριαν

τω γενειτων ανθρωπων δωωρου μεενος ινα σε πα

σα κτισις δοξολογη τον μονον αναμαρτητον ε

λεησον ημας

Στίχ. ε'. Αινείτε αυτον εν τυμπάνω και χορω
αινειτε αυτον

Πα
χ εν χορδαιαις και οργαανω

Υμνον εωθινον αιμυροφοροι γυναι

κες ταδα κρουαπροσεεφερον Κυριι ευω

διασ γαρ αρωματα κατεχουσαι τομνημασ

κατελαβον τοαχραντον σου σωωμα μυριισαισπα

δαζσσαι Αγγελος καθημενος επι τον λιθον

αυταις ευηγγελισαα τοτιζητειτε τον ζων

ταμετα των νεκρων τον θανατον γαρ πα

τησας ανεστηως Θεος παρεχων πασι το

με γα ε ε λε ε ος

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

Εν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι

την ω ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν

πα α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα α

κρι ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α

α ρι ι στα α α σθαι το τε ε σα α αλ πι γξ

η χη σει ει ει με ε ε γα και τα θε με λι α

της γης σει σθει σον ται και οι νε κροι εκ των

μνη μα των ε ξα α να στη η η η σο ο ο

ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε

νη η σο ο ο ον ται και παν των τα κρου υ

πα φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε νω ω πι

ο ο ο ο ν σϛ και κο ο ψον ται και κλα αυ
 σο ο ο ν ται και εις το πυρ το αι ω νι ο ν α
 πε λε ευ σο ο ο ο ν ται οι μη δε πο τε
 με τα α α νο η η σα α α αν τες και
 εν χα ρα και αι α α α γα α α λι α
 α α σει ο τω ω ν δι ι ι και αι αι ω ω ν κλη
 η η ρος ει σε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου
 ρα α α νι ι ι ι ο ν

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου

μη ε πι λα θη των πε νη η των σϛ ϛ εις τε ε ε
 ε λος

Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε
 ρα ο ταν κα θι ση ο κρι της ε πι θρο νϛ ϛ
 φο βε ε ρϛ βιβ λοι α νοι οι οι οι γο ο ο ο ν
 ται και πρα α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ο ν ται
 και τα α κρυ πτα α α τϛ ϛ σκο ο ο τϛ ϛ δη μο

Δι
 σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται Αγ γε λοι πε ρι
 Πα
 τρε χθ θ σιν ε πι συ να γοντες πα α α αν
 Δι
 τα α τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κθ
 σα α τε βα σι λεις και αρ χοντες δθ λοι και αι ε
 Πα
 λε ε ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι
 και δι και οι πλθ σι ι οι και πε νη τες ο τι ερ
 χε ται αι αι Χρι ι στος ο με ε ε λ λων κρι ναι
 πα α α α σα αν την οι κθ με ε ε ε νην και
 τις υ πο στη σε ται α πο προ σω πθ α α αυ τθ
 Δι Πα
 ο ταν Αγ γε λοι πα ρι στα αν ται ε λε γ χο ο ον
 τε ε ες τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας
 Δι Πα
 εν θυ υ μη η η σεις τας εν νυ υ υ κτι ι και
 Κε
 ε ε εν η με ε ε ε ρα ω ποι α ω ρα
 Πα
 το ο ο ο τε αλ λα προ τθ φθα σαι το ο τε
 Δι Πα
 λος σπθ δα σον κρ α α ζθ σα α ψυ υ υ χη ο
 Θε ος ε πισ τρε ψον σω σο ον με ως μο ονος

ε ε ευ σπλα α αγ χνος

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ε χ δι

η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι

α α α α σ ν ρ

Δ ^{νη} α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι

ων γε ε ε νο με ε νος ε χ το ε ξ ο σι α στι κον

θε ε ου ε χ θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε

βο ο ο ο α ν ρ κρι τη ρι ον ε κα α θη η

σε και βιβ λοι η νε ω ω ω χθη η η σαν Δ ρ

^{νη} βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε ε ε ευ εις ε χ

τον πλη σι ι ι ο ον σου μη α α α θε ε ε

ε τει ν ρ βρω μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ φο

ο ο ο σ ε χ μη κα τα α α κρι ι ι ι ι νης ν ρ

μη η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε

ε νη Δ ρ κα τα κα ης ω σει κη η ρο ο ος ε χ αλλ

α νεμ πο δι στωσ ει σα α ξει σε ε Χρι ι στος

εις την βα σι λει ει ει α αν α α αυ τσ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Π ρο κα θα α α ρω ω ω με ε εν

αυ τσ ς α δε ελ φοι τη βα σι λι ι ι ι

δι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ν α α α

α α α ρε ε τω ω ω ν ι δε γαρ πα ρα γε

γο ο νε πλσ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι

ζσ σ σ σ σα τω ω ν πα α α θων κα τευ

να α ζει τα οι οι οι δη η μα α α τα και

τω Δε σπο τη κα ταλ λατ τει τσ ς πται αι σαν

τα ας δι ο μετ ε ε ευ φρο ο συ υ υ

νης ταυ την υ πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε

θα βο ω ω ων τες Χρι στω ω ω τω ω ω
 ω Θε ω ο α να στας ε εκ τω ων νε ε κρων
 α κα τα κρι τς η μας δι α φυ υ υ υ υ
 λα α α α ξον δο ξο λο γον τα ς σε τον μο
 νον α να μα α α αρ τη η η η τον
 Και νυν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ςαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϝ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις εν δο κι α

Υ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η

μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου^Γ₂₂

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με^{Πα}₉ τα δι και
ω μα τα α σου^Π₉

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α^Π₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου^Π₉ ο τι συ ει ο Θε ος μου^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης^Π₉ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο

ον η η μα α α α α α α ας

Σ η μερον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και

τῶ Α γι ὦ Πνευματικῆ σωσον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

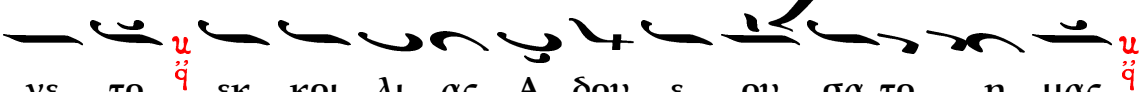
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

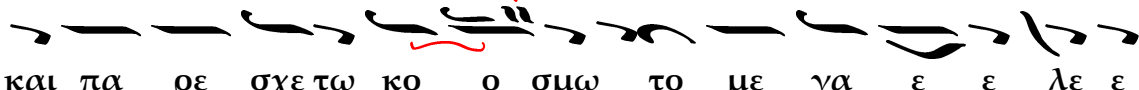
Εὐφραίνεσθωτα ὡς ἀγαλλίασθω
τα ἐπιγείαια ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βρα
χιονίαν του ὁ Κύριος ἐπατήσεν ἡ
να αὐτὸν θάνατον πρῶτον τῶν νεκρῶν ἐγε
νετο ἐκ κοιτίας Ἰδοὺ ἡμεῖς
καὶ παρεσχέτω κοσμηθῶμεθα ἕλεος
ος

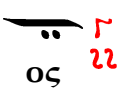
Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εὐφραίνεσθωτα ὡς ἀγαλλίασθω
τα ἐπιγείαια ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βρα
χιονίαν του ὁ Κύριος ἐπατήσεν ἡ
να

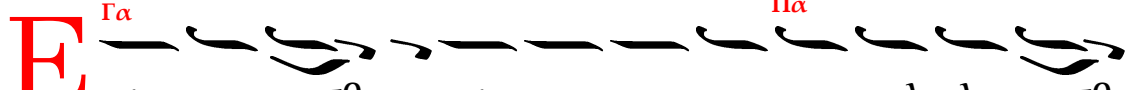
 α τω τ ο ν θ α α ν α α τ ο ν ^{Γα} π ρ ω τ ο τ ο κ ο ς τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ε γ ε

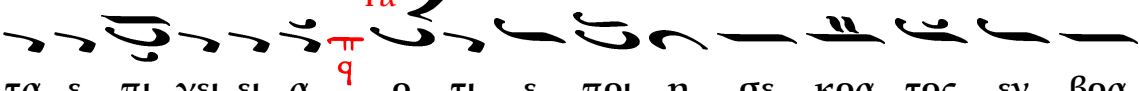
 ν ε τ ο ^υ εκ κ ο ι λ ι α ς Α δ ο υ ε ρ υ σ α τ ο η μ α ς ^υ

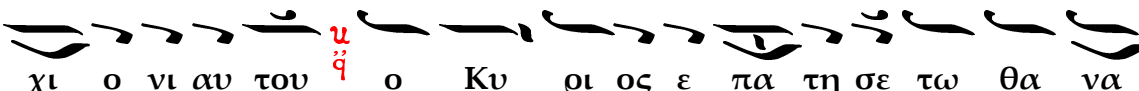
 κ αι π α ρ ε σ χ ε τ ω κ ο ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε ε λ ε ε

 ο ς ^υ

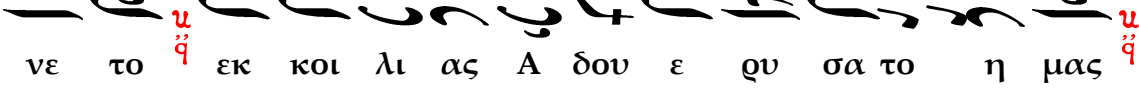
Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

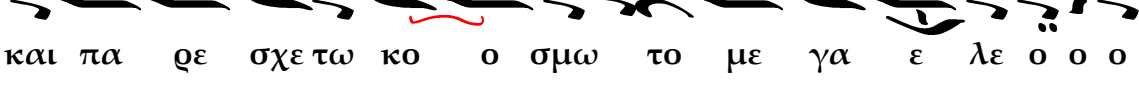

Ε ^{Γα} υ φ ρ αι ν ε σ θ ω τ α ο υ ρ α ν ι α α γ α λ λ ι α σ θ ω ^{Πα}

 τ α ε π ι γ ει ει α ^{Γα} ο τ ι ε ποι η σε κ ρ α τ ο ς εν β ρ α

 χ ι ο ν ι α υ τ ο υ ^υ ο Κυ ρ ι ο ς ε πα τη σε τ ω θ α ν α ^{Πα}

 α τω τ ο ν θ α α ν α α τ ο ν ^{Γα} π ρ ω τ ο τ ο κ ο ς τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ε γ ε

 ν ε τ ο ^υ εκ κ ο ι λ ι α ς Α δ ο υ ε ρ υ σ α τ ο η μ α ς ^υ

 κ αι π α ρ ε σ χ ε τ ω κ ο ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε λ ε ο ο ο

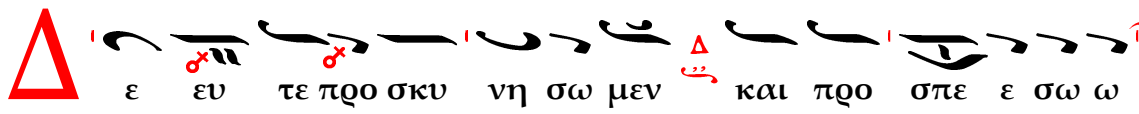
 ο ς ^υ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα α ς Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Γα ϕ

Ευ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε
νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Αγι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο

ος Δ

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος Δ

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας Δ

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ.

N ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

ι χι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

Ε

 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς ΛΕ΄ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.)

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα

τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείη αἴνεσις.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Μ

 ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η

ι ισχυς αυ τϛ και της συ νε σε ως αυ τϛ ουκ

ε ςιν α ριθ μος

Αι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θον ψαλ

μος τω Θε ω ημων η δυν θει η αι αι νε ε

σις

Με γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η

ι σχυς αυ τδ και της συ νε σε ως αυ τδ ουκ

ε ςιν α ριθ μος

Ευ δο κει Κυ ρι ος ε πι τοις φο βδ με νοις

αυ τον και εν πα σι τοις ελ πι ζσιν ε πι

το ε λε ος αυ τδ

Με γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η

ι σχυς αυ τδ και της συ νε σε ως αυ τδ ουκ

ε ςιν α ριθ μο ο ο ος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Α' Κορ. ἡ' 8-13, θ' 1-3).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

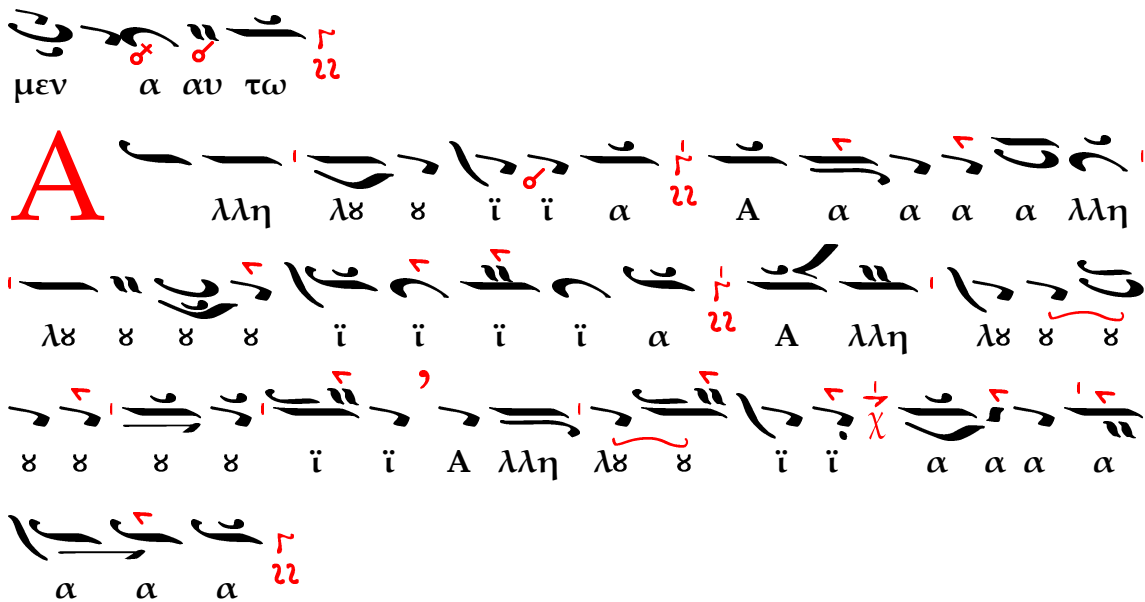
Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς

ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἢ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διό περ, εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἢ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118').

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ²² A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ²² A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ²²
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω ²²
 α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
 ρι η η η μων ²²

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ²² A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ²² A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ²²
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϑ εν ε ξο
 μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. κε' 31-46).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπίνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπίνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τϛ πνευ μα το ο ος σϛ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σϛ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ζοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϛ Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις

Α α α μη η η η η ν

Α μη η η η η η η η η η ν

Σ ε ε ε υ μνθ ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γθ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σθ ς
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α ᾠδὴ ἡ ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐσί, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ᾠχος Γα ρ

Α ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε ρα α τθ Θε ς ς ς η η η
 μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρθ ς βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω

ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α
 α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κέ Ἰουνίου , α ᾠὴ ἑν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

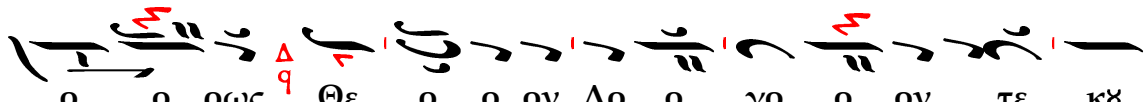

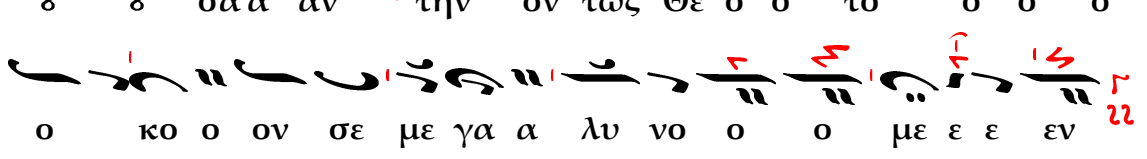
ᾠχος ἰ Γα ϕ

A ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως
 α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε
 τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον την α α
 ει ει μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω
 ω ω μη η το ο ον και μη τε ε ρα α τϛ Θε ε
 ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ η η η η μων την τι ι μι ι
 ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ε ρϛ ϛ ϛ βιμ

και εν δο ξο τε ε ε ραν ^{Γα} α συγκρι ι ι ι τωστω ων
 Σε ε ε ε ε ρα α α α φιμ ^{Νη} την α α δι ι
 α φθο ο ο ο ρως ^{Γα} Θε ον Λο ο ο ο γο ον
 τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν ^{Δι} την ον τωσ Θε ο ο
 το ο ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο
 ο ^Χ με ε ε εν ^{Γα}

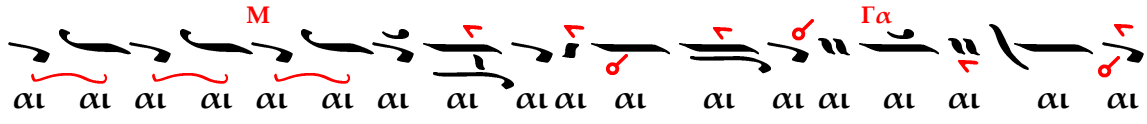

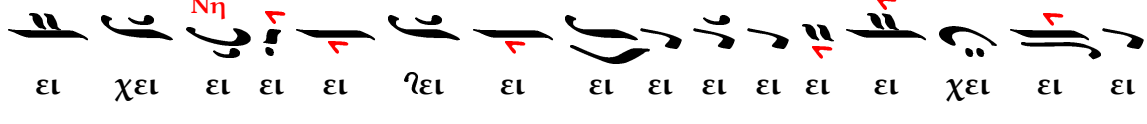
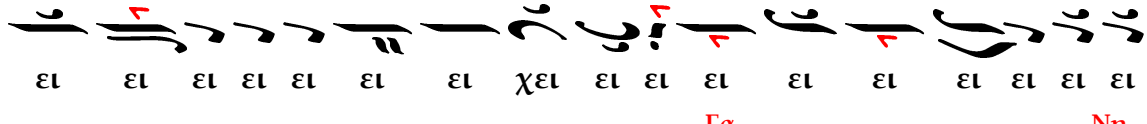
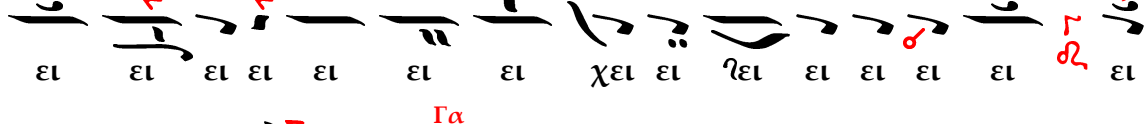
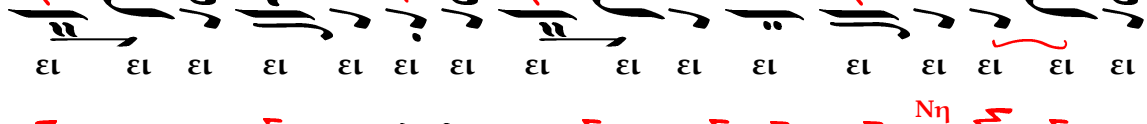
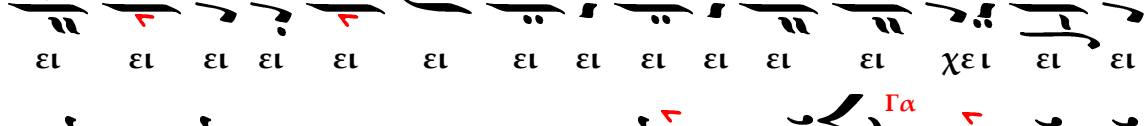
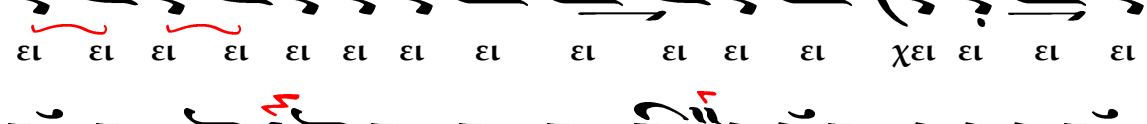
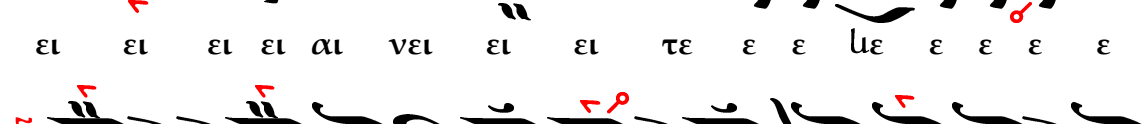
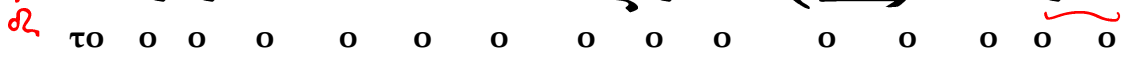
Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰ' Γα

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^δ μα κα
 ρι ζει ει ει ει εν σε ^Δ την Θε ο ο το ο ο ο ο κον
^δ την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον ^χ και μη τε ρα τϛ Θε ε ϛ ϛ η η μων ^δ
 τη η η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν ^η
 τω ων ^η Χε ε ρϛ ϛ ϛ βιμ ^η και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγκρι ι τωστω ων Σε ε ρα α
 φιμ ^δ τη η η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο

 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κϛ

 ϛ ϛ σαα αν την ον τως Θε ο ο το ο ο ο

 ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα ϛ

 Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ
 αι ω ω νο ο ος